

Jó pár hete az Amerikai Egyesült Államokból robbant ki a szexuális zaklatások és megaláztatások felvállalásával és világgá kürtölésével, a szexuális visszaélésekkel kapcsolatos globális problémára való figyelemfelkeltés. (A valaha valamilyen szexuális zaklatásnak kitett személyek #MeToo, azaz „Én is/engem is” jeligével teszik közzé vallomásukat a világhálón.) Hazánkban is egyre inkább beszélnek a jelenségről. Rengeteg vita, nézetkülönbség, társadalmi feszültség kering körülöttünk emiatt. Nem is érdemes reagálni és tovább erősíteni az emberek egymás iránt megfogalmazott gyűlöletét. Személy szerint viszont úgy gondolom, hogy keresztény szemmel mindenképpen érdemes néhány ehhez kapcsolódó dolgról beszélni.

A MÉDIA HATÁSA ÉS A ROSSZ FOGALMÁNAK KIALAKÍTÁSA KISGYERMEKKORBAN

A média rendkívül jó eszköz ahhoz, hogy segítségével valamire felhívjuk a figyelmet. Saját és a környezetem tapasztalatából kiindulva minden, a médiában megjelenő hír esetében érdemes a dolgok mögé látni. **Az egyik legerősebb „fegyverként” a médiát tudják kihasználni az emberek, hogy a társadalmi gondolkozást egy meghatározott módon alakítsák, módosítsák, befolyásolják.** Könnyű információkat elferdíteni, nem teljesen a valóság szerint közreadni.

Mivel ma a média körülvesz minket, és elkerülhetetlen, hogy találkozzunk vele, mindenképpen fontos, hogy kisgyermekünket úgy neveljük, hogy megtanítsuk nekik, hogyan tudják kivédeni a média káros hatásait. Már az egészen kicsi gyermeknek is el lehet kezdeni megtanítani azt, hogyan tud a dolgok mögé látni. Nekünk, felnőtteknek a felelősségünk az, hogy testben, lélekben és szellemileg is egészséges gyerekeket neveljünk, adjunk a jövő számára. Nem érdemes őket tiltani egész életükben a rossztól, a gonosztól. Egy idő után kitágul előttük a világ, és látni fogják, hogy a jó mellett ott van a rossz is. Tudatosítani kell bennük, hogy mi a rossz, mit tud okozni, és hogyan lehet ellene védekezni. Legyünk ott mellettük, és ne hagyjuk, hogy nélkülünk ismerjék meg a világot, mert nem a valóságot fogják látni!

Sose felejtjük el, hogy a gyerekek nem buták, képesek megérteni az ok-okozati összefüggéseket. Sokkal inkább elfogadnak bizonyos dolgokat, ha értik és megtanulják, hogy miből mi következik. Bánjunk velük partnerként, természetesen életkoruknak megfelelően. Egy gyerek a saját szintjén is megérti, hogy mi a bántalmazás. Nem a szexuális bántalmazás fogalmának elmagyarázásával kell kezdeni. Megértik azonban, hogy mit jelent szavakkal bántani vagy szavakkal szeretni. Nagyon hamar meg kell tanítani őket, hogy a kezeinkkel lehet ütni, fájdalmat okozni, de ugyanakkor simogatni, ölelni, szeretni is.

Az egészséges egyensúly is fontos. Nagyobb százalékban a jót nyomatékosítsuk, a túl sok rossz hallatán a gyerek elkezdhet félni és szorongani.

SZEMÁN-TÓTH TEODÓRA

Gondolatok a #MeToo-jelenség kapcsán

– avagy neveljük gyermekeinket tudatosan!

NEVELÉS CSALÁDBAN

Európában most értékválságot élünk meg. Nem érték a család, nem érték az adott közösség kultúrája. Támadják a keresztény értékrendet, és nem is nagyon tudunk kiállni mellette. Kezdünk elfelejtkezni a keresztény nevelésről, hiszen annyi hatás ér minket, hogy egyszerűen eltörpül a jelentősége. Pedig életvédő és értékvédő hatásai is vannak.

A család az első szocializációs színtér. Már születéstől kezdve hatással van a gyerekre, aki alkalmazkodik a világhoz, vagyis folyamatosan fejlődik. Megtanul beszélni, napi rutinná válnak a családi szokások.

Elsajátítja a család funkcióinak nagy részét, így például fog tudni bánni a pénzzel, ha ott van a családi vásárlások alkalmával.

Emlékszem, hogy amikor gyerekként éppen egy új ruhára vagy cipőre volt szükség, akkor anyukám mindig elmondta, hogy melyik ruhadarabnál vagy cipőnél mit kell figyelni, mielőtt megvennénk. A vásárlás könnyűnek tűnik, mégis eléggé bonyolult. Pamut vagy műszál, ősszel már vastagabb talpú cipő, tartós vagy hamar elkopik, könnyen tisztítható, vasalható, stb. Sok szempont, de ugyanakkor azt is megtanulja az ember, hogy mi az ideális szoknyahossz, és miért pont az. Miért nem kell egy gyereknek vagy tinédzsernek kivágottnál feljebb járni. Iskolában, munkahelyen, a temp-

A családban a család funkcióinak elsajátítása mellett nagyon lényeges elem, hogy egy bizonyos szabályrendszert kialakítsunk, és ehhez a család minden egyes tagja következetesen tartsa magát. Családon belüli kommunikáció nélkül viszont ez sem megy. Beszéljünk sokat gyermekünkkel, tudjuk, hogy kik a barátai, ismerjük meg őket is. Kövessük nyomon, hogy hová megy, feltételekkel engedjük el, és legyen következménye, ha nem tartja be.

A megfelelő kompromisszumkésztség kialakítása is kamaszkorban csúcsosodik ki, amely már kisgyermekkorban elkezdődik. Van fontossági sorrend, de ugyanakkor vannak egyéni igények is. Ezek összhangba hozása nem egyszerű feladat, ezért is fontos, hogy gyermekünkkel

MI A VALÓS PROBLÉMA? KI AZ ÁLDOZAT?

Sokszor, amikor „segélykiáltást” hallunk, csak azt tudjuk észlelni, hogy probléma van. Viselkedésben, testi jegekben, betegségekben is megfogalmazódhatnak ezek a figyelemfelhívó jelzések. Általában csak azt vesszük észre, hogy baj van, hiszen látjuk a tüneteket. Ami a legnehezebb – egy szülő számára is –, hogy a testi, viselkedési jeleken túl meglássuk a valódi problémát, mely elrejtőzik. A probléma forrását nem feltétlenül ott kell keresni, ahol észleljük a bajt. Például ha egy házassággal gond van, akkor előfordulhat, hogy a gyerek iskolai teljesítménye romlik, vagy éppen drasztikus viselkedésváltozás figyelhető meg rajta. A problémát az iskolában kezdjük keresni, pedig nem ott gyökeredzik.

Mindig is foglalkoztatott az, hogy egy adott szituációban, ahol van áldozat és elkövető, ott valójában jól osztottuk-e ki az áldozat és az elkövető szerepét. Nem minden esetben. A gyerekek nagyon hamar rájönnek, hogyan tudják a felnőtteket manipulálni és maguk mellé állítani. Egy kis sírás, egy hatásos „előadás”, a társak szimpátiájának elnyerése elegendő ahhoz, hogy elkövetőből áldozatok legyenek. Az óvodától kezdve tanulnak meg gyermekeink közösségben élni, közösségben működni, helyesen kommunikálni, a konfliktushelyzeteket kezelni. A gyermek egy vitás helyzetben nem mindig tud helyesen dönteni, cselekedni, még nem tud kellően uralkodni érzésein. Áldozatnak lenni jó, mert akkor mindenki rám figyel – gondolja. Ahhoz, hogy valaki áldozat legyen, kell egy elkövető. Elkövetőt generálni nem nehéz, de így az elkövető is áldozattá válik. Ismerjük fel ezeket a helyzeteket! Tanítsuk meg gyermekünknek, hogyan viselkedjen konfliktushelyzetben, hogyan kerülje el, vagy hogyan oldja fel azt. Tudatosítsuk benne, hogy egy konfliktusban mind a két fél ugyanolyan hibás, attól függetlenül, hogy ki az áldozat vagy ki az elkövető. Keressük meg együtt a probléma gyökerét!

lomban még a legnagyobb melegben sem illik spagettipántos felsőt vagy térd feletti nadrágot felvenni. A sort folytathatnánk még.

Lehet, hogy elsőre nem is gondolunk rá, de gyermekeinket még a megfelelő öltözködés kialakításával is meg tudjuk védeni. **Az a fontos, hogy ők is értsék meg, hogy minden, amit szülőként teszünk, nem ellenük van, hanem értük.** Az első benyomást a másíkról a kinézete alapján alakítjuk ki. Ezért nem mindegy, hogy mit sugallunk a világnak magunkról.

együtt tervezzünk. Ne csak az ő mindennapjairól beszéljünk vele, hanem a sajátunkról is. Tudja azt, hogy mit miért teszünk, és miért éppen abban a sorrendben, és a családi döntések közül miért éppen az a legfontosabb. **A gyermek is a család része, érezze ezt,** vonjuk be a családi döntésekbe is, hogy később ő is felelősségteljesen tudjon a saját családjáról gondoskodni.

Sok témát, gondot, társadalmi problémát hozhatott még fel a #MeToo-jelenség. Csúpan néhány gondolatot emeltem ki, melyeken sokat gondolkoztam a napokban. Egyet még hozzátennék: ha bármely olyan dolgot észlelünk, melyet nem tudunk megfogalmazni, de érezzük, hogy valami nem stimmel, akkor ne féljünk segítséget kérni. Osszuk meg hozzátartozókkal, szakemberekkel a kétségeinket, mert lehet, hogy éppen ezzel tudunk megelőzni egy még nem tetőzött problémát.